

§ 15. 1. Jednostki zbytu i handlu hurtowego mogą odmówić przyjęcia konserw i innych przetworów mających ograniczony okres przydatności do spożycia lub okres przechowywania czy trwałości określony w normach przedmiotowych, jeżeli w dniu otrzymania towaru upłynęło więcej niż $\frac{1}{3}$ tego okresu.

2. Jednostki handlu detalicznego, zakłady gastronomiczne i garmazeryjne oraz inne jednostki, w których do-

konywane jest żywienie zbiorowe (konsumenci zbiorowi), mogą odmówić przyjęcia towarów, o których mowa w ust. 1, jeżeli w dniu otrzymania towaru upłynęło więcej niż $\frac{2}{3}$ okresu, o którym mowa w ust. 1.

3. Jeżeli kupujący godzi się przyjąć towar po upływie okresów wskazanych w ust. 1 i 2, sprzedawca jest obowiązany udzielić mu bonifikaty w wysokości 5% ceny detalicznej towaru.

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1975 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży materiału siewnego i szkółkarskiego między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) i ust. 2 uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie upoważnienia naczelnych organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów (Monitor Polski Nr 36, poz. 219) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży materiału siewnego i szkółkarskiego między jednostkami gospodarki uspołecznionej, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o „towarze”, należy przez to rozumieć:

- 1) nasiona, sadzonki (wysadki) roślin rolniczych oraz ziemniaki sadzeniaki,
- 2) nasiona, cebulki, kłącza, sadzonki oraz rozsady warzyw i roślin ozdobnych, nasiona drzew oraz krzewów,
- 3) nasiona i sadzonki ziół,
- 4) grzybnie grzybów jadalnych,
- 5) materiał szkółkarski drzew oraz krzewów.

§ 3. W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem do umów sprzedaży materiału siewnego i szkółkarskiego sto-

suje się przepisy uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1973 r. Nr 36, poz. 218 i z 1974 r. Nr 9, poz. 65).

§ 4. 1. Do umów sprzedaży materiału siewnego i szkółkarskiego zawartych przed dniem wejścia w życie zarządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się jednak do umów zawartych przed dniem jego wejścia w życie, jeżeli chodzi o skutki prawne zdarzeń, które nastąpiły po dniu jego wejścia w życie.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 26 października 1967 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży materiału siewnego i szkółkarskiego w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1967 r. Nr 61, poz. 292 i z 1972 r. Nr 29, poz. 160).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1975 r. (poz. 4).

Ogólne warunki

umów sprzedaży materiału siewnego i szkółkarskiego między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Rozdział 1

Zawieranie umów i składanie dyspozycji.

§ 1. Umowy sprzedaży materiału siewnego i szkółkarskiego powinny być zawierane na okresy roczne, a w wypadkach szczególnych na okresy krótsze.

§ 2. 1. Jeżeli w umowie zastrzeżono, że dokładne terminy, rozmiar świadczeń częściowych, miejsce ich spełnienia oraz asortyment towaru określone zostaną przez kupującego w terminie późniejszym, kupujący jest obowiązany złożyć sprzedawcy dyspozycje dotyczące:

- 1) nasion, sadzonek (rozsad) roślin rolniczych oraz ziemniaków sadzeniaków, przeznaczonych:
 - a) na wiosenną akcję siewną roku następnego — do dnia 31 grudnia,
 - b) na jesienną akcję siewną — do dnia 31 maja,

- 2) towarów wymienionych w pkt 1, przeznaczonych na siew poplonów, oraz materiału siewnego nie objętego sprzedażą na wiosenną i jesienną akcję siewną, jak również materiału siewnego roślin uprawianych przez cały rok — nie później niż na 30 dni przed okresem, w którym zgodnie z umową mają być dostarczane,
- 3) nasion warzyw i kwiatów na wiosenny sezon roku następnego — do dnia 30 października,
- 4) nasion drzew, krzewów owocowych i ozdobnych na sezon jesienny — do dnia 30 czerwca danego roku, a sadzonek truskawek — do dnia 15 lipca,
- 5) nasion warzyw i kwiatów na wysiew w okresie letnim i jesiennym oraz cebulek, kłączy, sadzonek i rozsady tych roślin, jak również grzybnie grzybów jadalnych — nie później niż na 30 dni przed okresem, w którym zgodnie z umową mają być dostarczane,

- 6) materiału szkółkarskiego na sezon jesienny danego roku — do dnia 31 lipca,
- 7) materiału szkółkarskiego na sezon wiosenny danego roku — do dnia 31 stycznia,
- 8) nasion i sadzonek ziół — nie później niż na 30 dni przed okresem, w którym zgodnie z umową mają być dostarczane.

2. Jeżeli kupujący nie złoży dyspozycji w terminie, sprzedawca wyznaczy kupującemu dodatkowy termin do jej złożenia, z zastrzeżeniem, że po bezskutecznym upływie terminu odstąpi od umowy.

Rozdział 2

Wykonywanie umów.

§ 3. Jeżeli towar ma być dostarczony do magazynu kupującego, sprzedawca jest obowiązany dostarczyć towar przed godziną 14, zawiadamiając o tym kupującego na 5 dni przed przewidzianym terminem dostarczenia.

§ 4. 1. Jeżeli kupujący ma odebrać towar z magazynu sprzedawcy, sprzedawca powinien przygotować towar w magazynie położonym najbliżej magazynu kupującego i zawiadomić kupującego o dacie odbioru towaru na 5 dni przed terminem odbioru.

2. W razie nieprzybycia kupującego w wyznaczonym terminie sprzedawca może wysłać towar pod adresem kupującego, po uprzednim zawiadomieniu go o tym co najmniej na 3 dni przed dokonaniem wysyłki.

§ 5. 1. Worki z nasionami powinny być zaszyte lub związane i zaplombowane, a wszelkie inne opakowania bezpośrednio powinny być zabezpieczone w sposób uniemożliwiający wymianę zawartości (bez uszkodzenia opakowania lub plomby).

2. Waga nasion netto we wszystkich opakowaniach bezpośrednich w danej partii towaru powinna być jednokowa.

§ 6. Jeżeli jakość towaru nie została określona Polskimi Normami lub normami branżowymi, towar powinien odpowiadać wymaganiom określonym przez Ministra Rolnictwa.

§ 7. 1. Sprzedawca jest obowiązany określić rodzaj i ilość dostarczanego towaru w jednym z następujących dokumentów:

- 1) w specyfikacji,
- 2) w dokumencie przewozowym,
- 3) w awizie wysyłkowym,
- 4) na etykietach (nalepkach) zamieszczonych na odpowiednio zabezpieczonych opakowaniach,
- 5) w fakturze.

2. Specyfikację należy przesłać listem poleconym lub załączyć do przesyłki.

§ 8. Przy sprzedaży mieszanek nasion sprzedawca jest obowiązany dokładnie określić rodzaj dostarczanej mieszanki (kwalifikowana lub handlowa), procentowy skład i klasę jakości poszczególnych składników mieszanki, a ponadto przy sprzedaży mieszanki nasion kwalifikowanych — skład odmianowy nasion.

§ 9. 1. Towar powinien być zaopatrzony w etykietę w formie zawieszki, nalepki, napisu trwałego na opakowaniu lub wkładki; treść etykiety powinna być zgodna ze świadectwem jakości i zawierać co najmniej dane określone w obowiązujących normach dotyczących materiału siewnego i szkółkarskiego.

2. Etykieta zawierająca dane wymienione w ust. 1 załącza się w obrocie świadectwo jakości.

3. Na żądanie kupującego sprzedawca jest obowiązany przesłać odpis świadectwa jakości.

§ 10. Próbkę nasion pobrane we właściwym trybie do badań laboratoryjnych stanowiących podstawę świadectw przesłanych kupującemu sprzedawca jest obowiązany przechowywać w odpowiednich warunkach przez okres 12 miesięcy od dnia dostarczenia towaru.

§ 11. Okres ważności świadectw jakości nasion nie może kończyć się wcześniej niż:

- 1) dla zbóż jarych — 30 kwietnia roku siewu,
- 2) dla pozostałych roślin rolniczych wysiewanych wiosną — 31 maja roku siewu,
- 3) dla roślin rolniczych wysiewanych jesienią — 15 listopada roku siewu,
- 4) dla roślin poplonowych — 15 września roku siewu,
- 5) dla roślin produkowanych pod szkłem — 15 marca roku siewu,
- 6) dla roślin warzywnych: fasoli, kukurydzy, ogórków i dyni — 15 czerwca roku siewu,
- 7) dla roślin nie wymienionych w pkt 1 do 6 — 31 maja roku siewu,
- 8) dla roślin, które mogą być uprawiane w ciągu całego roku — przed upływem 3 miesięcy od dnia dostarczenia.

Rozdział 3

Rękojmia sprzedawcy za wady fizyczne towaru oraz odpowiedzialność odszkodowawcza za dostarczenie towaru z wadami.

§ 12. 1. Przy wyładowaniu towaru ze środka przewozowego, a przy odbiorze towaru z magazynu sprzedawcy — podczas załadowania towaru do środka przewozowego, kupujący jest obowiązany sprawdzić ilość towaru, stan opakowań i ich zabezpieczenie oraz zbadać jakość towaru organoleptycznie lub laboratoryjnie.

2. Nie wymaga badania jakości towaru dostarczonego w nie naruszonych opakowaniach jednostkowych i zaopatrzonego w etykietę, o której mowa w § 9 ust. 1.

§ 13. Jeżeli w czasie badania towaru kupujący stwierdził braki ilościowe, jest obowiązany zawiadomić o tym niezwłocznie sprzedawcę, sporządzić protokół i przesłać go sprzedawcy nie później niż w ciągu 48 godzin od chwili otrzymania towaru lub doręczyć go sprzedawcy, jeżeli jest on obecny przy sprawdzaniu ilości towaru.

§ 14. 1. W razie stwierdzenia wad towaru kupujący jest obowiązany zawiadomić niezwłocznie sprzedawcę o wykryciu wad i w ciągu 72 godzin od chwili rozpoczęcia badania spowodować pobranie próbek towaru przez uprawnionego próbobiorcę lub uzyskać orzeczenie organu właściwego do oceny jakości danego rodzaju towaru.

2. Odpis orzeczenia wydanego przez organ określony w ust. 1 kupujący jest obowiązany przesłać sprzedawcy w ciągu 3 dni od dnia otrzymania.

3. Jeżeli kupujący nie spowoduje pobrania próbek lub nie uzyska orzeczenia o jakości towaru, jest on obowiązany dokonać komisijnego badania towaru, sporządzić protokół i przesłać go sprzedawcy w ciągu 72 godzin od chwili rozpoczęcia badania.

§ 15. Nie jest wymagane spisywanie protokołów, o których mowa w § 13 oraz § 14 ust. 3, jeżeli reklamowane przez kupującego braki lub wady zostały już stwierdzone protokołem sporządzonym przez przewoźnika lub przez organ uprawniony do oceny towaru albo protokołem sporządzonym w związku z ubezpieczeniem towaru w transporcie.

§ 16. Kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi za wady towaru, których nie mógł wykryć w czasie badania przy odbiorze, jeżeli o wykryciu wad nie zawiadomi sprzedawcy niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 7 dni od ich wykrycia.

§ 17. Jeżeli sprzedawca zamierza dokonać oględzin reklamowanego towaru, powinien zawiadomić o tym kupującego, najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu reklamacji i w ciągu następnych trzech dni delegować do tej czynności swego przedstawiciela. Do czasu upływu tych terminów kupujący jest obowiązany zachować towar w takim stanie, w jakim został odebrany, zabezpieczyć go przed uszkodzeniem lub obniżeniem jakości, a w razie ujawnienia wad towaru dopiero po wysianiu lub wysadzeniu, w okresie wegetacji roślin — zachować plantację lub szkółkę w takim stanie, w jakim była w chwili wykrycia wad, chyba że zagraża to zniszczeniem zbiorów.

§ 18. Jeżeli sprzedawca odrzucił reklamację w całości lub w części albo nie udzielił odpowiedzi w terminie 7 dni od jej otrzymania, kupujący powinien zażądać przeprowadzenia ekspertyzy przez właściwy organ.

§ 19. Próbkę dla ustalenia jakości towaru powinny być pobrane w obowiązującym trybie i przesłane do właściwej stacji badawczej w celu dokonania badań. Stwierdzenie wad odmianowych lub gatunkowych w wypadkach przewidzianych w § 16 następuje na podstawie zbadania próbek nasion lub owoców albo części roślin przez właściwą stację badawczą bądź sprawdzenia plantacji przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 20. Kupującemu nie przysługują uprawnienia z tytułu rękojmi za wady towaru wysianego (wysadzonego) lub zbadanego po upływie okresu ważności świadectwa ja-

kości w zakresie określonych w świadectwie cech jakościowych, które ulegają pogorszeniu z upływem czasu.

§ 21. 1. Jeżeli wykrycie wad towaru było możliwe dopiero po wysianiu lub wysadzeniu go, sprzedawca jest obowiązany do naprawienia szkody poniesionej przez kupującego wskutek dostarczenia towaru z wadami na zasadach określonych w ust. 2 i 3.

2. Jeżeli wada została wykryta w okresie wschodów i w czasie umożliwiającym ponowny zasiew (zasadzenie), sprzedawca odpowiada za poniesioną przez kupującego szkodę do wysokości poczynionych nakładów, to jest ceny zapłaconej za towar i innych kosztów związanych z uprawą i siewem.

3. Jeżeli wada mogła być wykryta dopiero w okresie pełnej wegetacji roślin, jednak przed upływem roku od dnia wydania towaru, sprzedawca odpowiada za poniesioną przez kupującego szkodę do wysokości różnicy między wartością średniego plonu osiągniętego w gminie, na której terenie znajduje się plantacja, a wartością plonu rzeczywiście osiągniętego przez kupującego lub oszacowanego komisyjnie z udziałem przedstawicieli stron, najwcześniej na 14 dni przed spodziewanym terminem zbiorów.

§ 22. Jeżeli wykrycie wad gatunkowych lub odmianowych było możliwe dopiero w okresie dłuższym niż rok od dnia wydania towaru, sprzedawca jest obowiązany do naprawienia szkody poniesionej przez kupującego wskutek dostarczenia towaru wadliwego do wysokości cen towaru obowiązujących w chwili wykrycia wad i poniesionych do tej chwili kosztów uprawy oraz wartości spodziewanych zbiorów, których nie uzyskał w związku z opóźnieniem owocowania, spowodowanym potrzebą ponownego zasadzenia. Przez opóźnienie owocowania rozumie się czas odpowiadający okresowi od dnia wydania towaru do dnia ujawnienia wady.

5

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1975 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży i umów dostawy kruszywa budowlanego między jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) i ust. 2 uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie upoważnienia naczelnych organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów (Monitor Polski Nr 36, poz. 219) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży i umów dostawy kruszywa budowlanego między jednostkami gospodarki społecznej, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem do ogólnych warunków umów sprzedaży i umów dostawy kruszywa budowlanego stosuje się przepisy uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1973 r. Nr 36, poz. 218 i z 1974 r. Nr 9, poz. 65).

§ 3. 1. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie zarządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się jednak do umów zawartych przed dniem jego wejścia w życie, jeżeli chodzi o skutki prawne zdarzeń, które nastąpiły po dniu jego wejścia w życie.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 lutego 1971 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy kruszywa budowlanego (Monitor Polski Nr 16, poz. 113).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: H. Kisielec